

Simboluri ale Duhului Sfânt în Scriptură

Matei 3,11; 10,16; Ioan 1,9.32; 7,37-39; 2 Cor. 1,20-22; 1 Petru 1,22.

Text de memorizat: „Vântul suflă încotro vrea, și-i auzi vuietul; dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.” (Ioan 3,8)

În afară de numeroasele locuri din Scriptură, în care Duhul Sfânt este amintit pe nume, atât Vechiul Testament, cât și Noul Testament fac adeseori referire la această Persoană a Dumnezeirii, folosind o varietate de simboluri și de ilustrații. Doar prin intermediul acestora pot fi înțelese lucrarea și intervenția Duhului Sfânt în viața credinciosului:

„În noi, ca Lumină care luminează; în noi, ca un Prieten care ne sfătuiește; în noi, ca o Apă care înviorează; în noi, ca un Mângâietor care ne încurajează; în noi, ca un Învățător care ne învață; în noi, ca o Călăuză care ne îndrumă; în noi, ca Untdelemn (Ulei) care ne face să strălucim; în noi, ca un Foc ce purifică; în noi, ca un Porumbel care simte împreună cu noi; în noi, ca un Sigiliu (Pece-tea) care ne păstrează în siguranță; în noi, ca Martorul care adeverește; în noi, ca Forța care trebuie păstrată; în noi, ca Puterea care Se roagă; în noi, ca Sursa care aduce roade; în noi, ca Seva care ne face să creștem; în noi, ca Cel care ne amintește mereu că toate făgăduințele prețioase ale lui Dumnezeu sunt Da și Amin în Hristos și, în noi, ca Arvună (Garanție) a slavei viitoare.”
– *Emblems of the Holy Spirit*, pag. 246

În săptămâna care ne stă înaintea, vom privi la câteva dintre aceste simboluri și la semnificația lor.

„Cu fața descoperită”: *Te lupți să schimbi un obicei care te face să simți că ești slab și că trăiești fără rost. Ai încercat în repetate rânduri, ai obținut câteva victorii, dar apoi ai sfârșit în eșec lamentabil. De atâtea ori I-ai promis lui Dumnezeu, cu lacrimi și păreri de rău, un nou început. Și iar ai căzut. Până și rugăciunea pe care o faci ți se pare o trădare. Dacă ești frământat și nemulțumit de tine, trebuie să știi că starea aceasta e un semn că Duhul Sfânt lucrează la inima ta. Se luptă cu tine ca să-I permiți să aibă conducerea deplină a inimii și minții tale. Și dacă Îl vei lăsa să-ți conducă viața, va reuși. Iar când duplicitatea va fi alungată, îți va plăcea așa de mult să trăiești cu și pentru Hristos!*

„Ioan a făcut următoarea mărturisire: 'Am văzut Duhul pogorându-Se din cer ca un porumbel și oprindu-Se peste El'" (Ioan 1,32).

„Domnul făgăduise să-i dea lui Ioan un semn prin care să știe cine era Mesia, iar acum, în timp ce Isus ieșea din apă, semnul făgăduit a fost dat; pentru că el a văzut cerurile deschise și pe Duhul lui Dumnezeu coborând pe capul lui Hristos, sub forma unui porumbel din aur curat.” – Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, vol. 5, pag. 1078

1. Atunci când te gândești la un porumbel, ce calități îți vin în minte? De ce a fost folosit acest soi de pasăre – și nu un corb, un vultur sau un șoim – ca simbol pentru Duhul Sfânt? Vezi Matei 10,16. _____

Cuvântul tradus în Matei 10,16 prin „fără răutate” poate fi tradus mai exact prin „curat”, „pur”, „fără nici un amestec cu răul”. Aceasta este, cu siguranță, o descriere foarte potrivită a Domnului Isus, dar și o referire la ceea ce poate face Duhul Sfânt în viața celui credincios.

2. Citește Efeseni 5,9.10; 2 Tesaloniceni 2,13 și 1 Petru 1,22. Ce ne spune Domnul prin aceste texte? _____

Biblia este cât se poate de clară în privința vieții pe care ar trebui să o trăiască aceia care Îl urmează pe Domnul. Însă la fel de clar arată și faptul că nu putem fi ceea ce Dumnezeu dorește să fim decât printr-o putere de sus, care să lucreze în inima noastră. În și prin noi înșine, suntem mult prea departe ca să ne putem reabilita vreodată în ochii lui Dumnezeu. Doar puterea curățitoare, regeneratoare și sfințitoare a Duhului Sfânt ne poate face în stare să reflectăm curăția și caracterul lui Isus. Aceasta este ținta tuturor celor care mărturisesc a-L urma pe Hristos.

Care sunt domeniile din viața ta care au cel mai mult nevoie de o reformă? Care sunt căile practice prin care poți conlucra cu Duhul Sfânt, astfel încât El să poată realiza în tine schimbările de care ai nevoie?

Obiectivele instructorului

1. Să arate că bunătatea și neprihănirea vin doar de la Duhul Sfânt.
2. Să analizeze diferitele dovezi ale prezenței Duhului Sfânt în viața noastră.

Schița studiului

I. Lumina în contrast cu întunericul

- A. În Biblie, bunătatea este reprezentată de lumină (2 Cor. 6,14; Efeseni 5,9), iar răul și răutatea, de întuneric (Ioan 3,19).
- B. Orice semn de bunătate este o dovadă a prezenței Duhului Sfânt (Zah. 4,1-6; *Parabolele Domnului Hristos*, ed. 2004, pag. 291).

II. Duhul Sfânt descoperit prin simboluri

- A. Apa (Ioan 7,37-39). Apa este esențială pentru viață. Apa curgătoare nu poate să stea pe loc.
- B. Untdelemnul (Matei 25,1-4). Untdelemnul (uleiul) asigură energie. Atunci când este aprins, uleiul împrăștie întunericul.
- C. Pecete și arvună (garanție) (2 Cor. 1,22). Dumnezeu a investit în noi. Această investiție ne garantează că, dacă Îi vom îngădui, El va desăvârși în noi ceea ce a început.

III. Natura Duhului Sfânt (ipostaze ale lucrării transformatoare)

- A. Porumbel (Matei 3,16) – simbol al curăției.
- B. Lumină și foc (Exod. 13,21; Isaia 6,6.7) – simboluri ale prezenței și puterii curățitoare a lui Dumnezeu.
- C. Vânt (Ioan 3,8) – Duhul Sfânt este invizibil și omniprezent.

Rezumat: Toate aceste simboluri au scopul de a ne descoperi diferitele aspecte ale naturii Duhului Sfânt. Cuvintele singure nu pot să exprime însemnătatea profundă a caracterului și a lucrării Duhului Sfânt. Vastitatea lui Dumnezeu este mult prea măreață, ca să poată fi cuprinsă în cuvinte, de aceea El încearcă să ne ajute să o înțelegem folosind diferite simboluri.

COMENTARIU

Introducere

Lucrarea Duhului Sfânt este atât de extinsă și de variată, încât El este reprezentat în Scriptură printr-o mulțime de simboluri. Dar nici un simbol nu poate ilustra în mod complet natura și lucrarea Duhului Sfânt, pentru

„În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stătut în picioare, și a strigat: 'Dacă însetează cineva, să vină la Mine, și să bea. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura'. Spunea cuvintele acestea despre Duhul..." (Ioan 7,37-39).

Aici, Isus aseamănă Duhul cu apa. Apa este esențială pentru viață. Fără apă, nu poate exista viață. În același fel, fără prezența Duhului, nu poate exista viață spirituală. De asemenea, apa nu este ceva ce putem realiza noi înșine. Depindem întru totul de Dumnezeu pentru a o avea. La fel stau lucrurile și cu Duhul.

Remarcați, de asemenea, imaginea apei care curge din inimile acelor care cred în Isus. Aici, Domnul ne descoperă un adevăr esențial cu privire la aceia care cred în El, și anume că și ei, la rândul lor, vor revărsa către ceilalți ceea ce au primit de la Duhul Sfânt.

3. Citește Isaia 44,3.4. În ce fel reflectă acest text ideea exprimată de Isus în pasajul din Ioan 7? _____

Cea de-a doua parte a versetului 3 explică ce vrea să spună, de fapt, prima parte, iar versetul 4 arată că, așa cum există creștere, ca urmare a turnării apei peste pământul uscat, tot astfel va exista o creștere spirituală, ca urmare a revărsării Duhului lui Dumnezeu. Creșterea este o dovadă a existenței vieții. Așa cum pământul uscat înverzește datorită apei, tot astfel Duhul poate transforma un suflet arid, neroditor, într-o persoană care să strălucească de o reală frumusețe creștină. „Duhul lui Dumnezeu produce prin credință o nouă viață în suflet.” – Ellen G. White, *Hristos, Lumina lumii*, ed. 2002, pag. 153

4. Citește Matei 18,21-35. Ce principiu prezentat aici exprimă ideea din studiul de astăzi? _____

Care sunt câteva dintre lucrurile pe care le-a făcut Duhul Sfânt pentru tine și pe care ar trebui să le faci și tu pentru alții?

că fiecare dintre ele subliniază doar un anumit aspect al caracterului și al lucrării Sale infinit de glorioase.

I. Porumbel

Majoritatea referirilor pe care le face Biblia la porumbel sunt încărcate de asocieri pozitive și pline de pace. (Vezi, de exemplu, Gen. 8,8-12; Psalmi 55,6; 68,13; Cânt. Cânt. 2,14; 5,2; 6,9). Ungerea lui Hristos cu Duhul Sfânt, care a coborât asupra Sa, la botez, sub forma unui porumbel (Matei 3,16), ilustrează în mod minunat frumusețea lucrării lui Isus ca Prinț al păcii (Isaia 9,6.7). Duhul Sfânt L-a întărit pe Hristos să facă față oricărei situații cu calm și cu stăpânire de sine, îmbinate cu discernământ divin și cu eficiență în slujire.

Așa cum porumbelul se înalță tot mai sus în zborul lui către cer, tot astfel și Duhul Sfânt înalță inima care Îl primește către meleagurile cerești, făcându-l să poată privi viața din perspectiva lui Dumnezeu. Duhul dorește să ne ungă și pe noi pentru slujire, așa cum L-a uns pe Isus. (Vezi 1 Ioan 2,27 și Ioan 14,26). „Împărtășirea Duhului este împărtășirea vieții lui Hristos. Pe cel care-L primește, Duhul Sfânt îl umple cu însușirile lui Hristos.” – E. G. White, *Hristos, Lumina lumii*, ed. 2002, pag. 752.

II. Apă

Apa transformă pustia în ogoare fertile. În același fel, atunci când Duhul Sfânt ne udă inimile aride, noi dăm pe față roadele Sale îmbelșugate în toate anotimpurile vieții. Apa înviorează orice loc prin care curge, fie că este vorba despre albia unui râu, fie de inima omenească. „Cel ce udă pe alții va fi udat și el” (Prov. 11,25; compară cu Ioan 7,37-39).

„Așa cum palmierul în deșert este o călăuză și o mângâiere pentru călătorul slăbit și însetat, tot astfel trebuie să fie și creștinul în lume. El trebuie să călăuzească la apa vie sufletele trudite, obosite și gata să piară în deșertul păcatului. El trebuie să îi îndrume pe semenii lui către Cel care le adresează tuturor invitația: ‘Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea.’ Cerul poate să fie ca arama, nisipul arzător poate să împresoare rădăcinile palmierului și să i se îngrămădească în jurul trunchiului; cu toate acestea, pomul continuă să trăiască, proaspăt și viguros. Dați deoparte nisipul și veți descoperi secretul vieții palmierului: rădăcinile îi sunt înfipite adânc și ajung la apele ascunse în pământ. La fel este și creștinul. Viața lui este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Isus este pentru el un izvor de viață care va țâșni în viața veșnică. Credința lui, asemenea rădăcinilor palmierului, pătrunde dincolo de lucrurile care se văd, trăgându-și viața

„Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare, care și-au luat candelile și au ieșit în întâmpinarea mirelui. Cinci dintre ele erau nechibzuite, și cinci înțelepte. Cele nechibzuite, când și-au luat candelile, n-au luat cu ele untdelemn; dar cele înțelepte, împreună cu candelile, au luat cu ele și untdelemn în vase.” (Mat. 25,1-4)

Untdelemnul, sau uleiul, este un simbol al Duhului Sfânt. Cum, în vremea Domnului Hristos, candelile nu dădeau lumină fără untdelemn, tot astfel, nici creștinul, fără să aibă Duhul Sfânt în viața lui, nu poate da lumină lumii, așa cum a fost însărcinat să facă (Mat. 5,14-16). Fecioarele chibzuite din parabolă sunt cei ce „primiseră harul lui Dumnezeu, puterea transformatoare și iluminătoare a Duhului Sfânt care face din Cuvântul Său o candelă pentru picioare și o lumină pe cărare. În temere de Dumnezeu, ei studiaseră Scripturile pentru a cunoaște adevărul și căutaseră cu stăruință curăția inimii și a vieții.” – Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2002, pag. 344

5. În ce termeni este descrisă în Zaharia puterea dătătoare de lumină a Duhului Sfânt? Ce crezi că a vrut să spună îngerul prin cuvintele redată în versetul 6? Zaharia 4,1-6 _____

Sfeșnicele, sau candelile, reprezintă biserica, adică pe urmașii lui Hristos (Vezi Apoc. 1,20). De la cei sfințiți de Dumnezeu și care stau în prezența neprihănirii Sale, Duhul Său este împărțit mijloacelor omenești care sunt consacrate în slujba Sa. Doar prin ungerea și prin puterea înnoitoare a Duhului Sfânt, care lucrează în inimă, putem dezvolta o atitudine corectă față de lumina și adevărul divin. Doar prin Duhul lui Dumnezeu, nu prin puterea și capacitatea omenească, putem fi canale ale harului și ale îndurării către o lume păcătoasă și muribundă.

În viziunea lui Zaharia, cei doi măslini care stau înaintea lui Dumnezeu sunt prezentați ca revărsând uleiul lor auriu, prin două țevi de aur, în vasul din Sanctuar. Din acesta sunt alimentate candelile din Sanctuar, ca să poată da lumină în mod continuu. Astfel, de la cei unși, care stau în prezența lui Dumnezeu, plinătatea luminii, a dragostei și a puterii divine le este împărțită copiilor lui Dumnezeu, pentru ca aceștia, la rândul lor, să împartă celor din jurul lor lumină, bucurie și înviore. Ei trebuie să devină canale prin care mijloacele divine să poată transmite lumii dragostea lui Dumnezeu.

Ce ai fost în ultimele douăzeci și patru de ore: un bec slab și ineficient, un felinar pâlpâitor sau un far strălucitor al speranței și al harului?

din Sursa vieții. Și, în mijlocul stricăciunii lumii, el rămâne cinstit și credincios lui Dumnezeu. Influența binecuvântată a neprihăririi lui Hristos îl împresoară.” – Ellen G. White, *In Heavenly Places*, pag. 240.

III. Untdelemn

Untdelemnul este prezentat ca un simbol al Duhului, în primul rând nu datorită proprietăților lui nutritive sau de lubrifiant, ci datorită calității lui de combustibil pentru sfeșnic (candelă), un simbol pentru biserică (Apoc. 1,20), pentru cel credincios (Ioan 5,35) și pentru Scriptură (Psalmi 119,105). Untdelemnul (simbolul Duhului Sfânt care face eficient Cuvântul lui Dumnezeu) trebuie să pătrundă în inimile noastre și să circule liber în noi, dacă vrem să beneficiem de binefacerile lui (vezi Zah. 4,12-14).

„Toate comorile cerului așteaptă să fie cerute și primite de noi; și atunci când primim binecuvântarea, trebuie ca, la rândul nostru, să o dăm mai departe. Astfel sunt alimentate candelarele sfinte, iar biserica devine o purtătoare de lumină în lume.” – Ellen G. White, *Ye Shall Receive Power*, pag. 17

IV. Sigiliu și arvună (garanție)

Având toată autoritatea Cerului, un sigiliu și o arvună sunt forțe pline de putere. De aceea, făgăduința Duhului (2 Cor. 1,22; 5,5) nu este dată oricum. Pentru a beneficia de ea trebuie să întrunim anumite condiții. Efeseni 1,13.14 precizează principala condiție pe baza căreia suntem „pecetluiti cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit”. Care este această condiție? Efeseni 4,30-32 amintește trei condiții (toate legate între ele) care conduc la primirea sigiliului lui Dumnezeu și șase căi prin care Duhul poate fi întristat, și prezența Sa, pierdută. Ce atitudine stă la baza acestor piedici?

V. Lumină și foc

Biblia declară fără echivoc: „Dumnezeu este un foc mistuitor” (Evr. 12,29; compară cu Deut. 4,24). În timp ce metalele inferioare sunt mistuite de foc, metalele valoroase și rezistente sunt curățite și întărite prin foc. Acest adevăr îl avea în minte Ioan Botezătorul când a declarat că Hristos avea să-și boteze poporul cu Duhul Sfânt și cu foc. Ioan însuși a fost o lumină care a ars și a strălucit pentru Domnul (Ioan 5,35). Reprezentându-și Mântuitorul printr-o integritate fără pată, el nu a căutat propria slavă, ci L-a înălțat pe Răscumpărătorul lui, conducându-i pe alții la mântuire.

Totodată, focul este o sursă de lumină. Dumnezeu dorește să avem lămpile întotdeauna aprinse, astfel încât să putem fi niște călăuze strălucitoare pentru oamenii care umblă în întuneric. Pentru că El este

„El ne-a pecetluit, și ne-a pus în inimă arvuna Duhului [ne-a pus în inimă Duhul, ca o garanție – trad. RSV].” (2 Cor. 1,22)

6. Citește 2 Corinteni 1,20-22. Ce ne spune Pavel, de fapt? _____

Pavel folosește aici un simbol din domeniul plăților, un fel de plată în avans, pentru a ilustra darul Duhului Sfânt dat credincioșilor. Aceasta este o primă rată sau un acot, ca o garanție a moștenirii depline pe care o vor primi la revenirea lui Hristos.

7. Unde descoperi, în textele precedente, lucrarea unui Dumnezeu triunitar? De ce și lucrul acesta ar trebui să constituie pentru noi o garanție a mântuirii? _____

Trebuie observat, în textele de mai sus, care este Persoana în care avem toate aceste făgăduințe. Desigur că în Domnul Isus, pentru că „toate făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt 'da'” (vers. 20). Arvuna, sau garanția, de care vorbește Pavel aici și care este pecetluirea cu Duhul Sfânt, vine doar datorită a ceea ce a făcut Isus pentru noi, la cruce. Doar datorită crucii am primit Duhul Sfânt, pecetea mântuirii noastre.

Darul Duhului Sfânt este garanția dată credinciosului, de către Dumnezeu, că El îi va oferi în final darul deplin al mântuirii, luându-l din această lume a păcatului și dându-i o moștenire în Împărăția Sa veșnică. Și în tranzacțiile dintre oameni, avansul reprezintă garanția pe care o oferă cumpărătorul că va achita, în final, suma întregă și că-și va respecta obligațiile contractuale. Duhul este arvuna pe care ne-o oferă Dumnezeu pentru mântuirea pe care ne-a făgăduit-o și care a fost plătită în întregime la cruce.

Cu toate acestea, textele pe care le-am amintit nu ne învață că „odată mântuit înseamnă pentru totdeauna mântuit”. Ne putem împotrivi Duhului Sfânt (Fapte 7,51); Îl putem respinge. Suveranitatea lui Dumnezeu nu încalcă libertatea de alegere a omului. Atâta timp cât alegem să-L urmăm, trăind prin credință – apelând la puterea Sa pentru a birui ispita și cerându-I iertare atunci când cădem – putem fi siguri că El va împlini tot ce ne-a făgăduit. Ce asigurare mai mare decât aceasta am putea primi?

Pavel a scris că „toate făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt 'da'” (2 Cor. 1,20). Care dintre făgăduințele pe care le avem în Isus înseamnă cel mai mult pentru tine și îți aduc cea mai mare mângâiere și siguranță? Împărtășește-le cu grupa de la Școala de Sabat.

Lumina lumii (Ioan 8,12; 1 Ioan 1,5), prin legătura permanentă cu El, Hristos poate face din noi, copiii Săi, lumini care să strălucească în această lume (Matei 5,14-16). Duhul Sfânt ne luminează mintea prin Cuvântul lui Dumnezeu și este mijlocul prin care această legătură este stabilită și menținută.

Mărturie personală

Atunci când primim cu adevărat Duhul Sfânt în inima noastră, El ne umple pe deplin cu dragostea lui Dumnezeu, astfel că nu avem altă alegere, decât să împărtășim belșugul de har cu cei din jurul nostru. După cum aburul nu poate fi oprit să se împrăștie în întreaga încăpere, nici noi nu putem opri binecuvântările Lui să se reverse și asupra altora, prin noi.

Atunci când Duhul Sfânt locuiește permanent în inimă și în minte, vom manifesta în fiecare zi influența Sa în viața noastră. O cale prin care ceilalți pot să vadă prezența Sa pot fi eforturile noastre de a rezolva problemele pe căi pașnice. Fie că este vorba de o problemă în cadrul familiei bisericii, de conflicte în cartierul în care trăim sau poate la școala la care merg copiii noștri, eforturile noastre de a găsi soluții pașnice transmit mesaje pozitive pentru cei care sunt martori ai acestor încercări.

Poate că observăm pe cineva la serviciu care are nevoie disperată de un prieten, dar este prea timid (sau prea respingător), ca să se apropie de cineva. Îi putem ușura suferința, devenindu-i pentru un timp un prieten invizibil. Îi putem lăsa pe birou mesaje de încurajare, astfel încât să le găsească atunci când se întoarce din pauza de masă. Sau îi putem pune un mic buchet de flori în încăperea în care lucrează, pentru a-i înfrumuseța ziua. Și, lucrul cel mai bun dintre toate, ne putem ruga mereu pentru prezența mângâietoare a Duhului Sfânt, care să lucreze în viața acelei persoane.

Mărturia pe care o dăm prin purtarea noastră cu cei cu care venim în contact poate să influențeze în mod pozitiv viața celor din jurul nostru. Atunci când ceilalți văd cum ne purtăm cu soțul sau cu soția, cu părinții, copiii sau colegii de muncă, manifestând întotdeauna respect și preocupare față de ei, noi le transmitem în mod clar mesajul că Duhul Sfânt locuiește în noi.

Asemenea parfumului florilor, care nu poate fi împiedicat să se răspândească în jur, Duhul Sfânt va pătrunde în minte și în inimă, astfel încât acțiunile care vor urma vor fi revărsări vizibile ale abundenței harului și dragostei lui Dumnezeu.

„Lumina aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe orice om, venind în lume.” (Ioan 1,9)

„Oriunde se dă pe față iubire și simpatie, acolo unde inima acționează spre binecuvântarea și ajutorarea altora, acolo se manifestă lucrarea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu. În inima păgânismului, oameni care nu au nici o cunoștință a Legii scrise a lui Dumnezeu, care n-au auzit niciodată despre Numele Domnului Hristos, au fost buni cu slujitorii Săi, ocrotindu-i cu primejdia propriei lor vieți. Faptele lor mărturisesc despre lucrarea unei puteri divine. Duhul Sfânt a însămânțat harul Domnului Hristos în inima acestor sălbatici și a deșteptat simpatia lor, contrar naturii și educației lor. 'Lumina care luminează pe orice om venind în lume' (Ioan 1, 9) strălucește în sufletele lor; și această lumină, dacă este urmată, va călăuzi picioarele lor spre Împărăția lui Dumnezeu.” – Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, ed. 2004, pag. 292

8. Meditează asupra acestui comentariu făcut de Ellen White asupra textului din Ioan 1,9. La ce întrebări importante răspunde el? Ce întrebări lasă fără răspuns? _____

9. Cu ce a spus Ioan Botezătorul că avea să îi boteze Isus pe urmașii Săi? La ce crezi că s-a referit? Matei 3,11

Pentru cei familiarizați cu tradițiile Vechiului Testament, focul avea o semnificație deosebită, pentru că el marca prezența lui Dumnezeu (vezi Exod 3,2). Focul reprezenta, de asemenea, ocrotirea și providența călăuzitoare a lui Dumnezeu (vezi Exod 13,21), aprobarea Sa (vezi Lev. 9,24) și puterea Sa curățitoare și sfințitoare (vezi Is. 6,6.7).

Tu cum ai experimentat botezul cu foc? Ce s-a întâmplat? Ce lecții ai învățat?

Aplicație

În limbajul semnelor, unele dintre cele mai puternice semne sunt cele care transmit mesajul „te iubesc”. Ce forme de comunicare nonverbală folosiți în familie? Cum transmit ele mesaje puternice, pozitive sau negative? De ce a fost nevoie ca Dumnezeu să folosească atât de multe simboluri pentru a ne explica lucrarea Duhului Sfânt?

Dilema studiului

Un pastor din Conferința Muntenia povestea despre o experiență care l-a marcat pentru o perioadă bună de timp în slujirea sa. Un membru al bisericii, dintr-o comunitate din județul Dâmbovița, s-a îmbolnăvit grav, având o tumoare malignă la cap. Partenerul de viață, dar și de suferință, a solicitat ungera. Pastorul care povestește această experiență a plecat încrezător că Dumnezeu poate face minuni. S-a pregătit sufletește și și-a curățit inima în vederea acestui eveniment. Membrul bolnav, deși nu putea vorbi, înțelegea actul spiritual pregătit de pastor. Împreună cu prezbiterul și un coleg pastor, după ce a luat puțin ulei curat de măsline și i-a uns fruntea celui bolnav, s-au rugat fierbinte pentru intervenția Duhului Sfânt, ca persoana afectată să capete vindecarea sau un răspuns după voia lui Dumnezeu. Cel bolnav s-a ridicat din pat și a participat la ritualul sfânt al ungerii. A fost un eveniment care a cutremurat fiecare inimă din acel loc. Pe fața partenerului de căsnicie, care a dorit ungera celui bolnav, erau lacrimi din belșug, lacrimi de speranță și de încredere că Cel Îndurător va face ce este mai bine.

Câteva săptămâni, starea bolnavului s-a ameliorat și el a putut să comunice mai bine cu partenerul de viață sănătos. Speranțele se înmulțeau. În urma acestui act spiritual, cel ce primise ungera căpătase o pace lăuntrică atât de mare, încât îl interesa mai puțin ce așteptau alții cu privire la speranța vindecării. La scurt timp, a decedat.

După deces, pastorul nu a înțeles imediat de ce Domnul i-a dat bolnavului o perioadă de schimbare în bine, dând speranțe mari tuturor, ca apoi cel căruia i s-a făcut ungera să moară. A fost acest act zadarnic?

1. Unde a fost Duhul Sfânt în acest ritual plin de semnificații?
2. Care este rolul primordial al ungerii aplicate celui care dorește acest act?

Ellen G. White, *Parabolele Domnului Hristos*, capitolele „Doi închinători” și „În întâmpinarea mirelui”; *Tragedia veacurilor*, ed. 2002, pag. 371, 372, 373; *Calea către Hristos*, capitolul „Dovada adevăratei ucenicii”.

Un alt simbol folosit pentru lucrarea Duhului Sfânt a fost prezentat chiar de Isus, atunci când a comparat lucrarea Duhului cu vântul (Ioan 3,8). Vântul nu poate fi văzut. Nu știm de unde vine sau unde se duce. Dar, cu toate că este invizibil, efectele lui se văd clar. Isus a asemănat Duhul Sfânt cu vântul. El nu poate fi văzut, dar efectele pe care le produce prin schimbarea vieții omului sunt evidente. Duhul, în Sine, este însă o taină. Dintre cele trei Persoane ale Dumnezeirii, El este cel mai puțin cunoscut oamenilor. Isus a venit să ni-L descopere, sau să ni-L facă cunoscut, pe Tatăl (vezi Ioan 1,18), iar pe Isus omeniția L-a văzut în formă omenească. Dar nimeni nu L-a văzut vreodată pe Duhul Sfânt și nici nu ni L-a descoperit nimeni.

„Hristos folosește vântul ca simbol pentru Duhul lui Dumnezeu. Așa cum vântul bate încotro vrea și noi nu putem spune de unde vine sau încotro se duce, tot astfel este și cu Duhul lui Dumnezeu. Nu știm prin cine se va manifesta.” – Ellen G. White, *Selected Messages*, book 2, pag. 15

Întrebări pentru discuție

1. Care ar trebui să fie efectul lucrării Duhului Sfânt asupra bisericii, ca întreg? Ce schimbări ar trebui să producă în biserică și în lucrarea ei asupra societății?
2. Ce ați putea face, ca grupă, pentru a ajuta biserica din care faceți parte să fie mai receptivă față de lucrarea și puterea Duhului Sfânt?

Mărturisiri de foc: „Aveam o predispoziție de a gândi negativ, cu pasiune. Parcă era un drog. În multe lucruri, vedeam că intențiile celor din preajmă vin să mă dezavantajeze. Eram plin de suspiciuni și de bănuieli că nimeni nu-mi vrea binele. Eram concentrat asupra greșelilor altora. Eram crispat în relații și tensionat în familie. Într-o zi, vine la mine o persoană pe care n-o suportam și știa lucrul acesta de la mine. Buzele au început să-i tremure și i-au dat lacrimile. Avea multe de spus. Dar n-a reușit decât să bâlbâie câteva cuvinte: „Să știi totuși că te iubesc”. Și a plecat în lacrimi. Atunci mi-am dat seama că Duhul lui Dumnezeu mi-a dat o lecție – să nu-i mai judec pe alții după prejudecățile mele. A fost rândul meu să lăcrimez. Acum mă lupt să dau la o parte povara din suflet care mă făcea să privesc doar în jos. Cerul e altfel când îi privești pe oameni prin ceea ce au ei frumos.”